

PwC NL
Tax Knowledge
Centre

Overzicht van de UBO-registratie in de EU en EER

December 2020

Inhoud

	Inleiding	2
1.	De UBO-definitie en de daarbij gehanteerde drempel voor kwalificatie als UBO.	4
2.	Het territoriale toepassingsbereik van de verplichte UBO-registratie.	6
3.	Uitzonderingen op de UBO-registratieplicht voor bepaalde entiteiten.	8
4.	De verplichting om ten minste één UBO te registreren.	10
5.	De termijn waarin een UBO moet worden geregistreerd.	12
6.	Een open of besloten UBO-register voor trusts en soortgelijke juridische constructies.	14

Neem voor vragen over deze publicatie contact op met:

- **Mitra Tydeman**
E: mitra.tydeman-yousef@pwc.com
- **Pjotr Anthoni**
E: pjotr.anthoni@pwc.com
- **Vassilis Dafnomilis**
E: vassilis.dafnomilis@pwc.com

Inleiding

Alle EU- en EER-landen hebben uiterlijk dit jaar twee typen UBO-registers moeten invoeren. Enerzijds een openbaar UBO-register voor vennootschappen en andere juridische entiteiten uiterlijk op 10 januari 2020 en anderzijds een besloten UBO-register voor trusts en soortgelijke juridische constructies uiterlijk op 10 maart 2020. Deze verplichting tot implementatie vloeit voort uit de vierde¹ en de vijfde antiwitwasrichtlijn² (de richtlijn).

De genoemde deadlines zijn niet door alle EU- en EER-landen gehaald. In Litouwen is de UBO-registratie voor vennootschappen bijvoorbeeld nog niet operationeel en in Nederland is deze registratie pas vanaf 27 september 2020 in werking getreden. Daarbij is Nederland tevens in gebreke gesteld voor het niet halen van een eerdere deadline die voortvloeit uit de vierde antiwitwasrichtlijn.³

Een belangrijke deadline die nog in het verschiet ligt, is 10 maart 2021. Per die datum moeten de verschillende nationale UBO-registers, zowel voor vennootschappen en andere juridische entiteiten als voor trusts en soortgelijke constructies, worden gekoppeld via het Europees centraal platform.

De verantwoordelijkheid voor uitvoer hiervan ligt bij de Europese Commissie, die op dit moment de technische en juridische details daarvan uitwerkt. Overigens kunnen de openbare UBO-gegevens dan zowel direct in de nationale UBO-registers als via het platform worden opgevraagd.

De richtlijn schrijft een minimum implementatie voor en landen mogen ervoor kiezen om een verdergaande registratie in te voeren. Een aantal landen heeft daar inderdaad voor gekozen. Dit heeft ertoe geleid dat de UBO-registers voor vennootschappen en andere juridische entiteiten binnen de EU en EER niet eenduidig zijn ingevoerd.

Deze PwC-publicatie bevat een overzicht van een zestal specifieke aspecten waarop de UBO-registratie voor vennootschappen en andere juridische entiteiten verschillend is geïmplementeerd in 28 EU- en EER-landen en Gibraltar. Het vergelijkend onderzoek is

afgerond op **17 November 2020** en is uitgevoerd door het Tax Knowledge Centre van PwC Nederland met behulp van het Europese netwerk van PwC.

Het gaat om de volgende aspecten van de richtlijn.

1. De UBO-definitie en de daarbij gehanteerde drempel voor kwalificatie als UBO.
2. Het territoriale toepassingsbereik van de verplichte UBO-registratie.
3. Uitzonderingen op de UBO-registratieplicht voor bepaalde entiteiten.
4. De verplichting om ten minste één UBO te registreren.
5. De termijn waarin een UBO moet worden geregistreerd.
6. Een open of besloten UBO-register voor trusts en soortgelijke juridische constructies.

Hierna volgen enkele opvallende uitkomsten in dit onderzoek.

¹ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie.
² Richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU.
³ Op basis van de vierde antiwitwasrichtlijn waren alle EU- en EER-landen verplicht om een besloten UBO-register voor vennootschappen in te voeren uiterlijk op 26 juni 2017. Nederland is in gebreke gesteld door de Europese Commissie voor het niet halen van deze deadline.

1. De UBO-definitie en de daarbij gehanteerde drempel voor kwalificatie als UBO

Wat schrijft de richtlijn voor?

In de richtlijn wordt een UBO als volgt gedefinieerd: *‘elke natuurlijke perso(o)n(en) die de uiteindelijke eigenaar is (zijn) van of zeggenschap heeft (hebben) over de cliënt en/of de natuurlijke perso(o)n(en) voor wiens/wier rekening een transactie of activiteit wordt verricht’.*⁴ Voor vennootschappen wordt daar in ieder geval aan voldaan bij het houden van een direct of indirect *‘toereikend percentage’* van de aandelen, de stemrechten, anderszins het eigendomsbelang of de zeggenschap via andere middelen. Een aandelenbelang van meer dan 25 procent (e.g. 25,1%) wordt gezien als indicatie voor kwalificatie als UBO op basis van een direct belang. Als een natuurlijk persoon de controle heeft over een vennootschap en die heeft op haar beurt meer dan 25 procent belang in een andere vennootschap, dan wordt dat gezien als een indicatie voor een indirect belang.

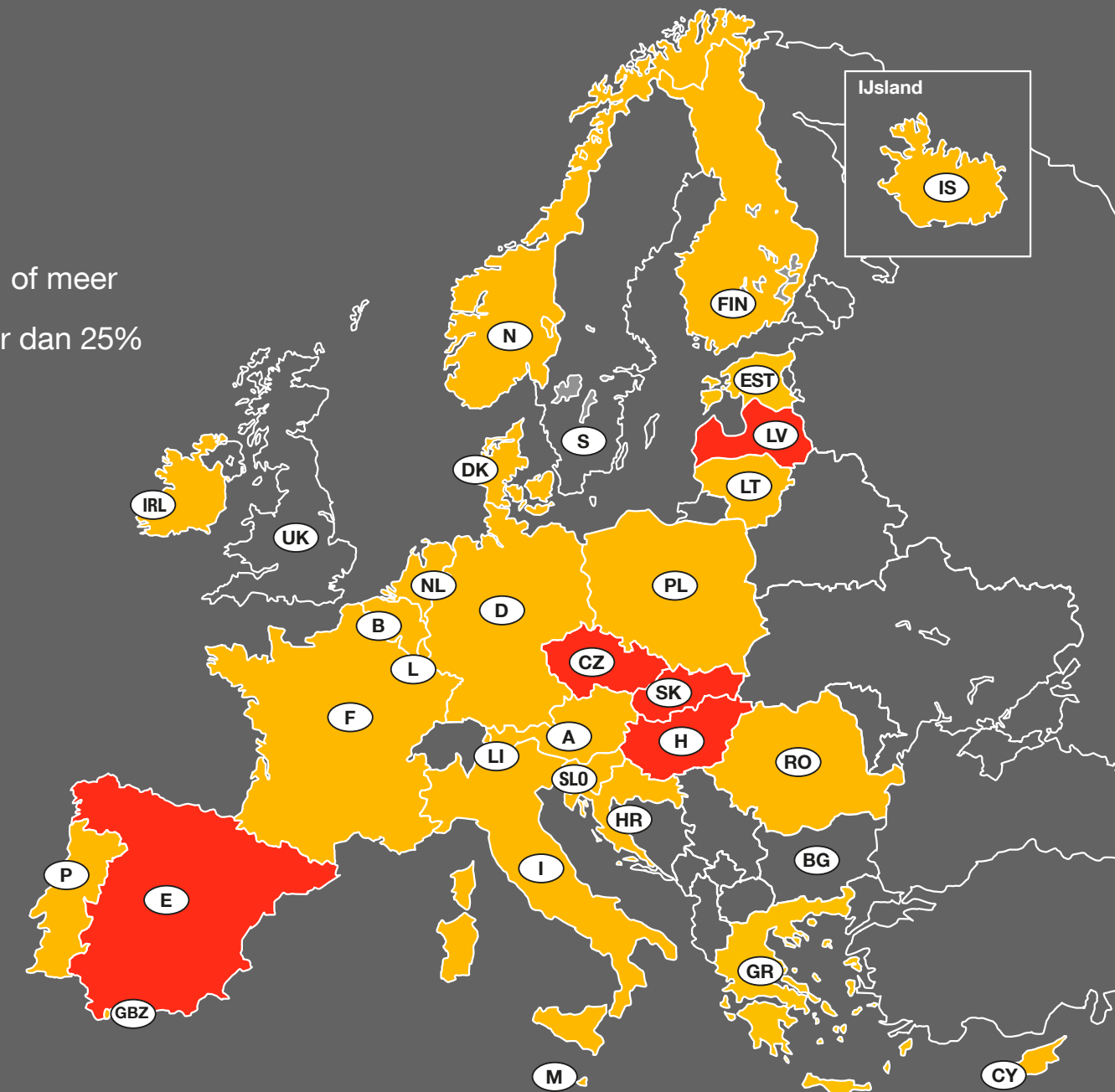
Hoe implementeren de verschillende EU- en EER-landen dit criterium?

Allereerst komen de belangenpercentages waarbij iemand in ieder geval als UBO kwalificeert redelijk overeen.

⁴ Artikel 3 lid 6 van de richtlijn.

De door de richtlijn voorgeschreven drempel van ‘meer dan 25 procent’ (e.g. 25,1%) is overgenomen door 23 landen en zes van de onderzochte lidstaten hebben gekozen voor een lagere drempel van ‘25 procent of meer’ (e.g. 25% of 25,1%). Het subtiel verschil tussen deze twee drempels betreft de situatie dat een natuurlijk persoon precies 25 procent belang heeft. Dit betekent dat als een land heeft gekozen voor een drempel van ‘meer dan 25 procent’, een aandeelhouder met precies 25 procent belang daar niet als UBO kwalificeert. Spanje hanteert voor vennootschappen een drempelpercentage van meer dan 25 procent maar voor stichtingen en verenigingen 25 procent of meer. In Oostenrijk bestaat er in het geval van stichtingen en trusts geen drempelwaarde. In Slovenië kan de drempel om een persoon als UBO te registreren zelfs lager liggen dan 25 procent indien deze persoon op een andere basis controlerende zeggenschap heeft over de desbetreffende entiteit (d.w.z. een dominante positie heeft met betrekking tot het beheer van de activa van de entiteit of anderszins beslissingen van het management bepaalt, richting geeft of in belangrijke mate beïnvloedt).

25% of meer
Meer dan 25%

2. Het territoriale toepassingsbereik van de verplichte UBO-registratie

Wat schrijft de richtlijn voor?

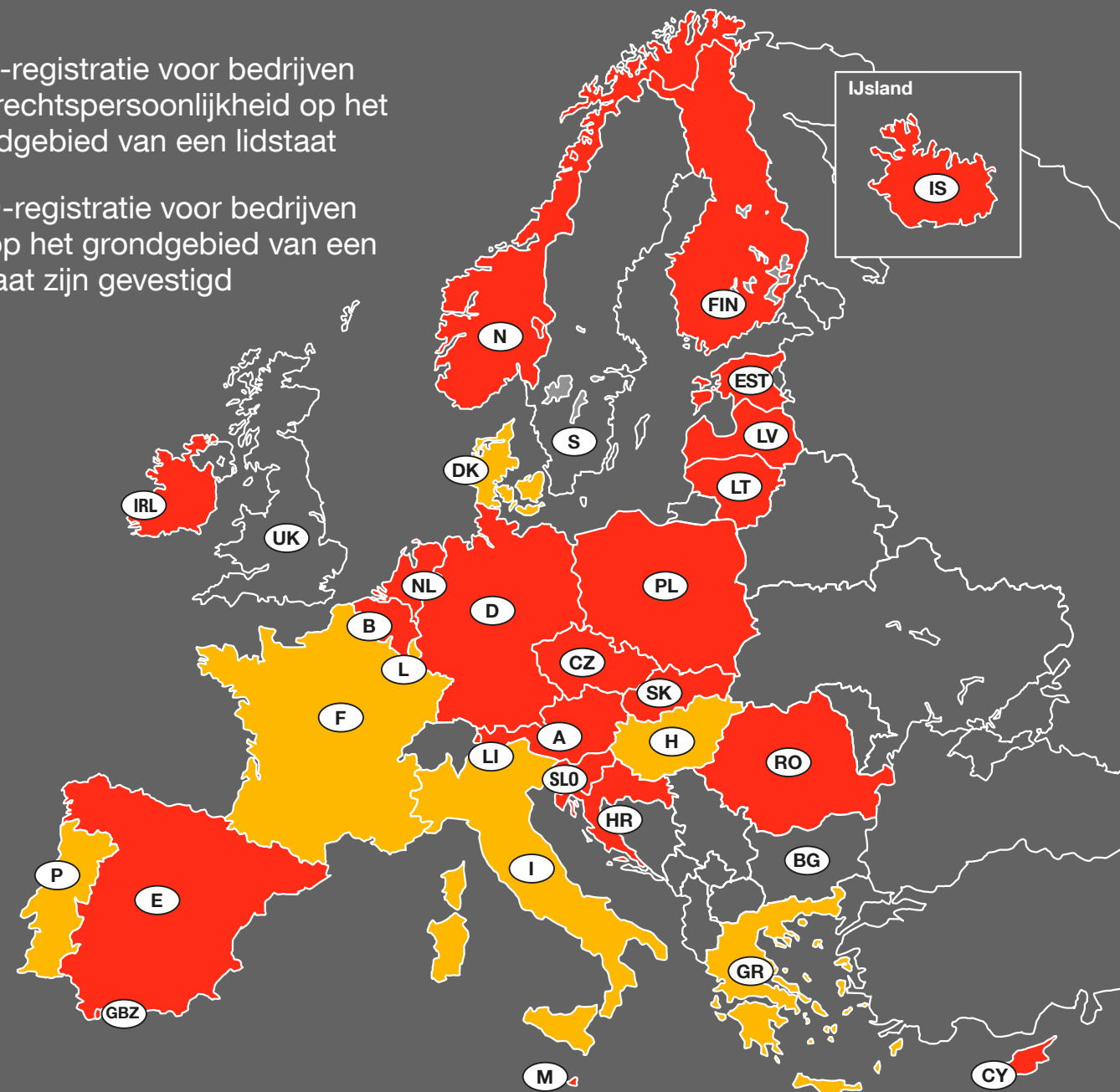
De richtlijn schrijft aan EU-lidstaten en EER-landen voor dat de UBO van 'binnen hun grondgebied opgerichte vennootschappen en andere juridische entiteiten' moet worden geregistreerd.⁵ Op basis van de richtlijn hoeven vennootschappen die niet zijn opgericht naar het recht van een EU- of EER-land dus niet in het nationale UBO-register van dat land te worden opgenomen. Ook niet als deze vennootschappen wel zijn gevestigd binnen dat betreffende land.

Hoe implementeren de verschillende EU- en EER-landen dit aspect?

Een klein aantal landen gaat verder dan de richtlijn en beperken de UBO-registratieverplichting niet slechts tot juridische entiteiten die binnen hun grondgebied zijn opgericht. Luxemburg, bijvoorbeeld, sluit zich voor de registratieplicht aan bij alle entiteiten die zich hebben ingeschreven in het bedrijvenregister. Griekenland gaat nog iets verder, bedrijven met activiteiten die in Griekenland zijn belast, moeten tevens hun UBO aldaar registreren. In Oostenrijk is in bepaalde gevallen de UBO-registratie van toepassing op rechtspersonen die hun statutaire zetel in Oostenrijk hebben en op trusts en overeenkomsten die vergelijkbaar zijn met trusts. De UBO-registratie is alleen van toepassing als deze trusts of overeenkomsten vanuit Oostenrijk worden beheerd, indien het beheer niet in Oostenrijk of in een andere EU-lidstaat is gevestigd, wanneer de persoon die vergelijkbaar is met een trustee een zakelijke relatie aangaat of namens de trust of overeenkomst van soortgelijke aard in Oostenrijk onroerend goed koopt.

⁵ Artikel 30 lid 1 van de richtlijn.

- UBO-registratie voor bedrijven met rechtspersoonlijkheid op het grondgebied van een lidstaat
- UBO-registratie voor bedrijven die op het grondgebied van een lidstaat zijn gevestigd

3. Uitzonderingen op de UBO-registratieplicht voor bepaalde entiteiten

Wat schrijft de richtlijn voor?

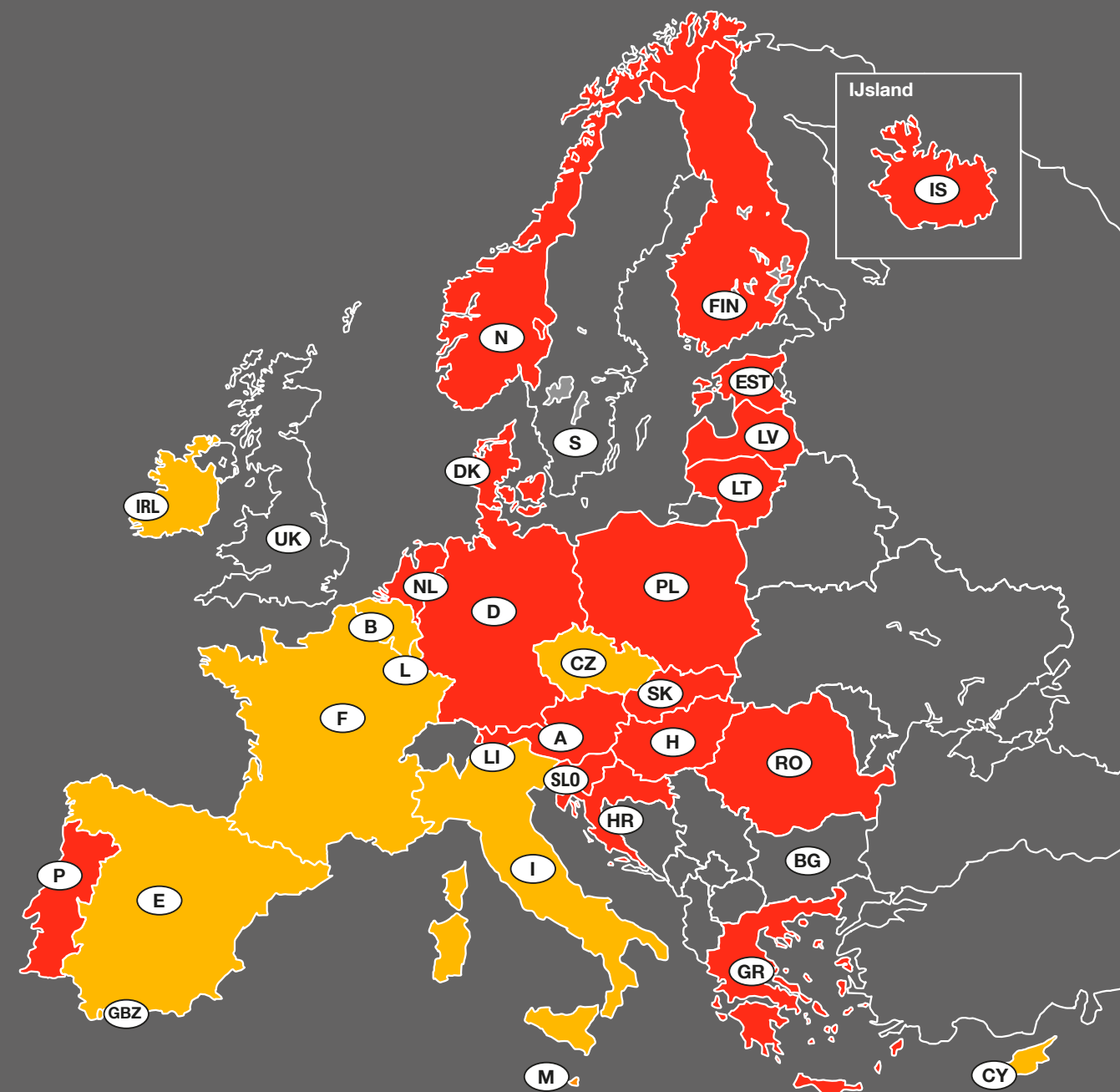
De richtlijn geeft een expliciete uitzondering voor beursgenoteerde vennootschappen en hun 100%-deelnemingen.⁶ Verder biedt de richtlijn geen ruimte voor maken van uitzonderingen op de UBO-registratieplicht.

Hoe implementeren de verschillende EU- en EER-landen dit aspect?

De meeste lidstaten hebben evenwel meer uitzonderingen opgenomen. Deze uitzonderingen zijn grotendeels beperkt tot overheidsinstanties. Er zijn echter door verschillende landen ook specifieke uitzonderingen gemaakt. Zo kende Nederland een uitzondering die kerkgenootschappen betrof, maar op 10 december 2019 heeft de Tweede Kamer die uitzondering geschrapt, zodat ook kerkgenootschappen hun UBO's moeten registreren. Dit komt veelal neer op het voltallige bestuur. Een ander voorbeeld betreft Oostenrijk, die onder andere een uitzondering maakt voor agrarische gemeenschappen. Ten slotte kent Noorwegen een uitzondering voor studieverenigingen.

⁶ Artikel 3 lid 6 letter a sub i van de richtlijn.

Ja
Nee

4. De verplichting om ten minste één UBO te registreren

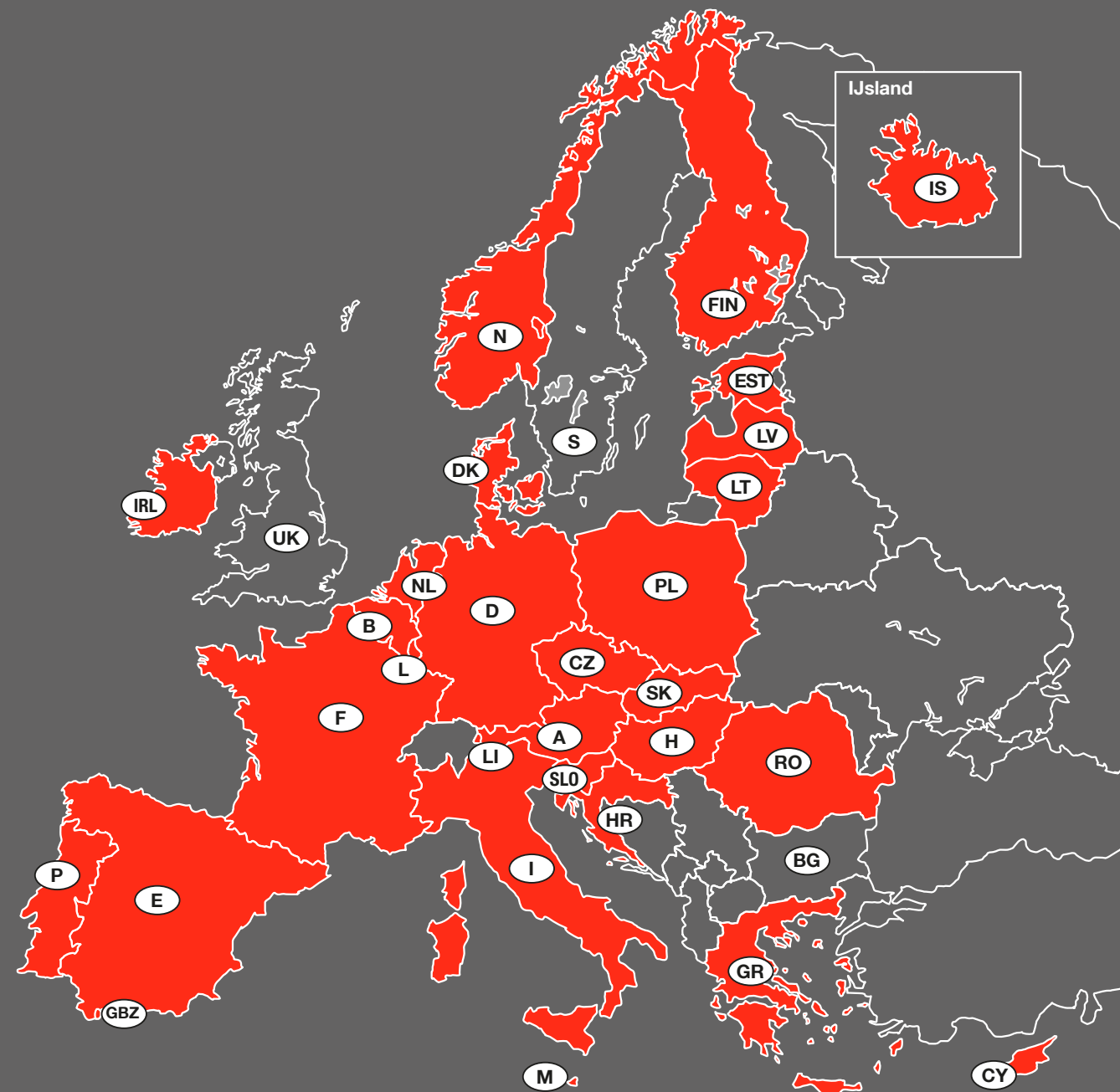
Wat schrijft de richtlijn voor?

Wanneer er geen natuurlijke persoon als 'echte' UBO kwalificeert, dan moet op basis van de richtlijn het hoger leidinggevend personeel als UBO worden geregistreerd ('pseudo-UBO').⁷

Hoe implementeren de verschillende EU- en EER-landen dit aspect?

We merken op dat de EU-lidstaten dit aspect consequent hebben geïmplementeerd.

Ja
Nee

⁷ Artikel 3 lid 6 letter a sub ii van de richtlijn.

5. De termijn waarin een UBO moet worden geregistreerd

Wat schrijft de richtlijn voor?

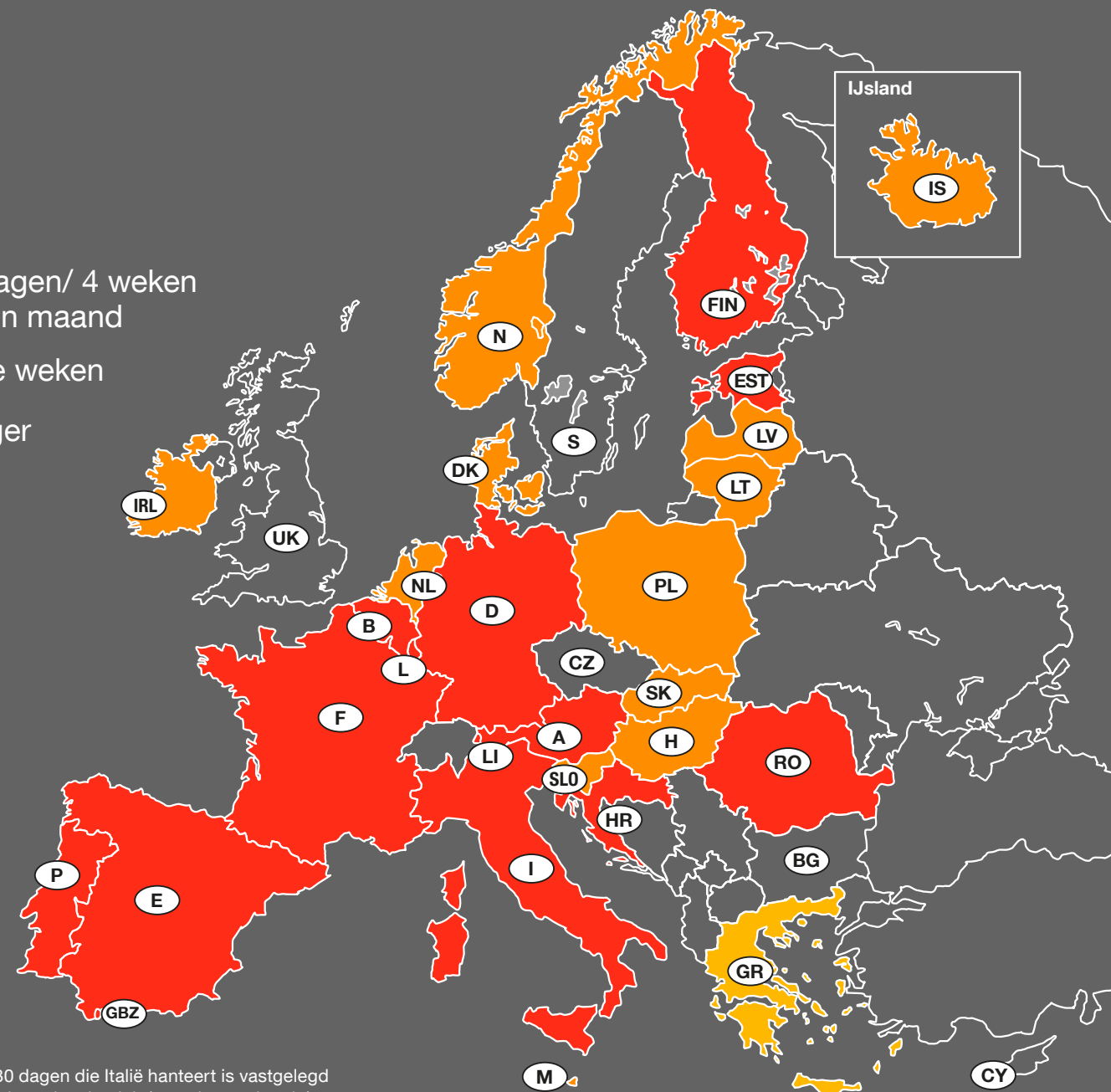
De richtlijn schrijft voor dat de UBO-informatie *'tijdig toegankelijk is voor de bevoegde autoriteiten en de FIE's'* en dat de UBO-informatie die wordt bijgehouden in een openbaar nationaal UBO-register *'toereikend, accuraat en actueel is.'*⁸ In de richtlijn is geen concrete termijn gegeven waarbinnen bijvoorbeeld eventuele wijzigingen in de UBO moeten worden geregistreerd.

Hoe implementeren de verschillende EU- en EER-landen dit aspect?

Veruit de meeste landen hanteren een termijn van dertig dagen, vier weken of een maand. In de visuele weergave zijn de landen daarom onderverdeeld in landen die een registratieplicht hebben van maximaal twee weken, maximaal een maand en meer dan een maand. Hierbij valt op dat bij de landen die een registratieplicht hanteren van minder dan twee weken, de gehanteerde termijnen uiteenlopen. Zo hanteert Litouwen tien dagen om een UBO-wijziging door te geven, Nederland een week, Slovenië acht dagen, Hongarije vijf werkdagen, Slowakije twee werkdagen en in Polen moet de wijziging op de dag van de wijziging zelf worden aangegeven. Ierland hanteert weliswaar voor UBO-wijzigingen twee weken, maar nieuw opgerichte entiteiten krijgen vijf maanden de tijd voor de eerste inschrijving, inclusief UBO-registratie. Portugal hanteert een net langere termijn dan twee weken, namelijk vijftien dagen. Griekenland ten slotte geeft bedrijven langer de tijd voor registratie van de UBO en hanteert een termijn van zestig dagen.

⁸ Artikel 30 lid 2 en lid 4 van de richtlijn.

- 30 dagen/ 4 weken of een maand
- Twee weken
- Langer

De termijn van 30 dagen die Italië hanteert is vastgelegd in een concept uitvoeringsbesluit (nog niet van kracht).

6. Een open of besloten UBO-register voor trusts en soortgelijke juridische constructies?

Wat schrijft de richtlijn voor?

Naast het UBO-register voor vennootschappen en andere juridische entiteiten vereist de richtlijn dat de UBO's van trusts en soortgelijke juridische constructies worden geregistreerd. In tegenstelling tot het vennootschappelijke UBO-register, mag de UBO-registratie voor trust(achtigen) besloten zijn.⁹ Een besloten register houdt in dat de UBO-informatie toegankelijk moet zijn voor:

1. bevoegde autoriteiten en Financial Intelligence Units (FIU), zonder enige beperking,
2. verplichte entiteiten, in het kader van het klantenonderzoek,
3. elke persoon of organisatie die een legitiem belang kan aantonen en
4. elke persoon of organisatie die een schriftelijk verzoek indient over een trust(achtige) die zeggenschap heeft in een entiteit die niet onder de UBO-registratieplicht valt.

De personen of organisaties onder categorie 3 en 4 moeten volgens de richtlijn ten minste toegang krijgen tot de naam, de maand en het jaar van geboorte, de nationaliteit en het land

⁹ Artikel 31 lid 4 van de richtlijn.

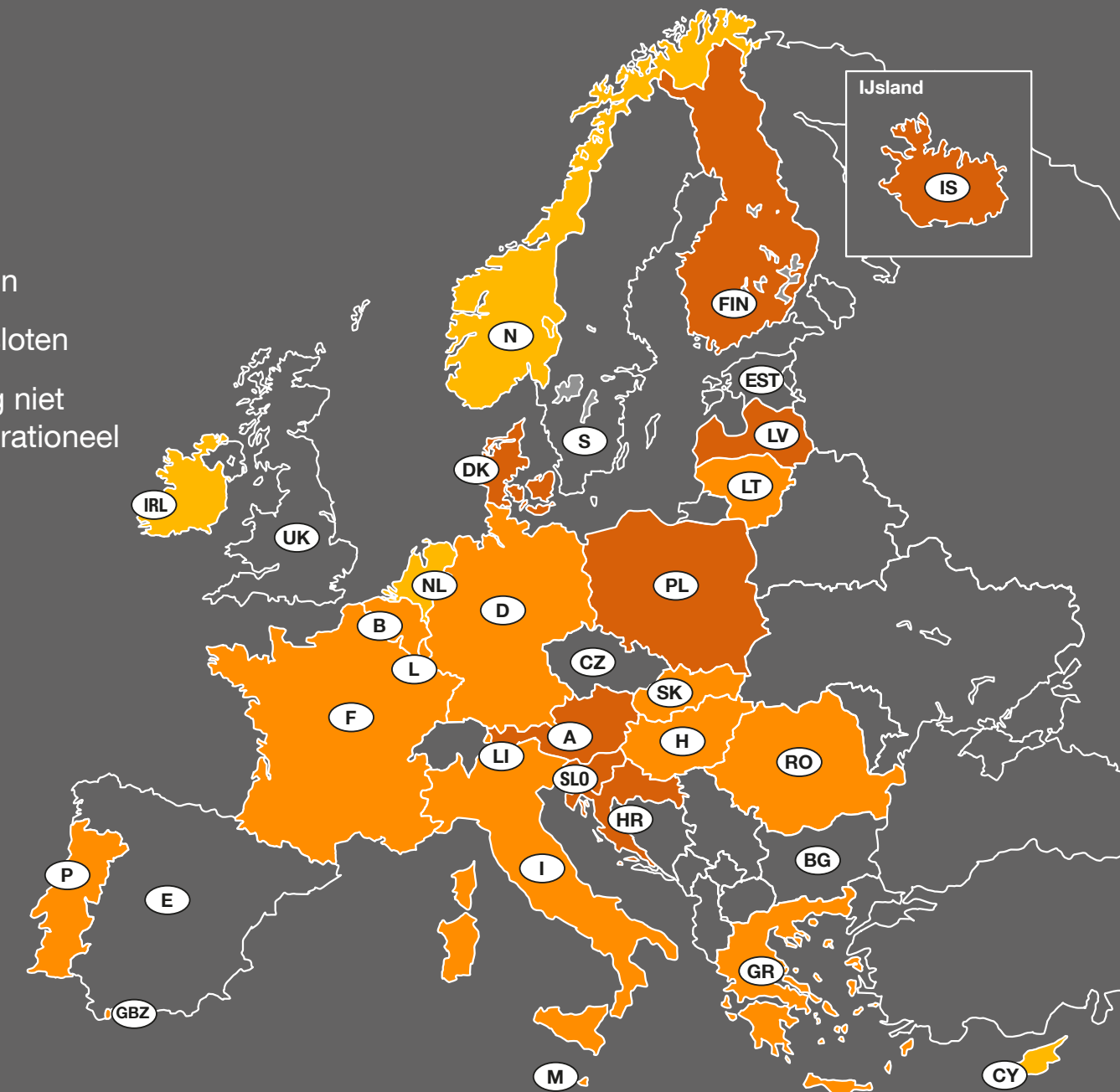
van verblijf van de UBO, alsmede de aard en de omvang van het gehouden belang.

Het registreren van de UBO-gegevens van trust(achtigen) vereist ook dat er informatie over de betreffende trust(achtige) wordt geregistreerd. Niet alle EU- en EER-landen hielden tot dusver een dergelijke registratie bij.

Hoe implementeren de verschillende EU- en EER-landen dit criterium?

Het publiekelijk toegankelijk maken van deze gegevens leidt in verschillende landen tot vraagtekens rondom de privacygevoeligheid van het register. Deze controverse is dan ook terug te zien in de input van de landen. Het merendeel van de landen heeft besloten om in lijn met de richtlijn een besloten (i.e. beperkt toegankelijk) register te hanteren. Hierdoor kunnen derden alleen met een legitiem belang toegang krijgen tot het UBO-register. Acht landen hebben het UBO-register voor trust(achtigen) echter publiekelijk toegankelijk gemaakt. In een viertal landen is het UBO-register voor trust(achtigen) nog niet in werking getreden.

Open
Besloten
Nog niet operationeel

Contact

Austria	Thomas Strobach	thomas.strobach@pwc.com
Belgium	Philippe Vyncke	philippe.vyncke@pwc.com
Bulgaria	Orlin Hadjiiski	orlin.hadjiiski@pwc.com
Croatia	Hrvoje Jelić	hrvoje.jelic@pwc.com
Cyprus	Demetris Psaltis	demetris.psaltis@pwc.com
Czech Republic	Lucia Čechová	lucia.cechova@pwc.com
Denmark	Henrik Kany	henrik.kany@pwc.com
Estonia	Hannes Lentsius	hannes.lentsius@pwc.com
Finland	Mikko Reinikainen	mikko.reinikainen@pwc.com
France	Philippe Adellach	philippe.adellach@avocats.pwc.com
Germany	Jan Becker	jan.becker@pwc.com
Gibraltar	Patrick Pilcher	patrick.pilcher@pwc.com
Greece	Vassilios Vizas	vassilios.vizas@pwc.com
Hungary	Gergely Juhász	gergely.juhasz@pwc.com
Iceland	Jon I Ingibergsson	jon.i.ingibergsson@pwc.com
Ireland	Ruairi Cosgrove	ruairi.cosgrove@pwc.com
Italy	Claudio Valz	claudio.valz@pwc.com
Latvia	Zlata Elksnina-Zascirinska	zlata.elksnina@pwc.com
Liechtenstein	Martin Meyer	martin.meyer@ch.pwc.com
Lithuania	Rokas Bukauskas	rokas.bukauskas@pwc.com
Luxembourg	Alain Meunier	alain.meunier@pwc.com
Malta	Mirko Rapa	mirko.rapa@pwc.com
The Netherlands	Rob Janssen	rob.janssen@pwc.com
Norway	Dag Saltnes	dag.saltnes@pwc.com
Poland	Aleksandra Bańkowska	aleksandra.bankowska@pwc.com
Portugal	Rosa Areias	rosa.areias@pwc.com
Romania	Andreea Mitirita	andreea.mitirita@pwc.com
Spain	Francisco Javier Cano Pelález	javier.cano.pelaez@pwc.com
Slovakia	Christiana Serugova	christiana.serugova@pwc.com
Slovenia	Mojca Bartol Lesar	mojca.bartol.lesar@pwc.com
Sweden	Peter Hellqvist	peter.hellqvist@pwc.com
United Kingdom	Matthew J. Timmons	matthew.j.timmons@pwc.com

This publication is a high-level overview of the implementation of the fourth and fifth Anti Money Laundering Directive (AMLD 4 and AMLD 5, respectively) into EU/EEA states' domestic tax laws. It includes information available on the national implementation of the AMLD 4 and AMLD 5 known as of **17 November 2020**. While any effort has been made to ensure the accuracy of the information contained in this publication, please contact your usual PwC contact for detailed information on the implementation of the AMLD 4 and AMLD 5.

This content is for general information purposes only, does not constitute professional advice and should therefore not be used as a substitute for consultation with professional advisors. PricewaterhouseCoopers Belastingadviseurs N.V. does not accept or assume any liability, responsibility or duty of care for any consequences of you or anyone else acting, or refraining to act, in reliance on the information contained in this publication or for any decision based on it.

© 2020 PricewaterhouseCoopers B.V. (KvK 34180289). All rights reserved. PwC refers to the PwC network and/or one or more of its member firms, each of which is a separate legal entity. Please see www.pwc.com/structure for further details.

At PwC, our purpose is to build trust in society and solve important problems. We're a network of firms in 155 countries with more than 284,000 people who are committed to delivering quality in assurance, advisory and tax services. Find out more and tell us what matters to you by visiting us at www.pwc.com.

